

Dave Erickson: This is the English translation of an article that Ingvard Osterhus wrote for the local newspaper during or after Tom, Gunhild, Alfred and Margaret visited Norway in about 1973. I have made some minor edits to Berit's English translation to make it read a little easier. Along with this edited translation, you will find Berit's original English translation as well as a copy of the newspaper article as it appeared in the Norwegian newspaper.

Visiting his hometown Emigrated (man from Evje) changed his name in USA Written by Ingvard Osterhus

I had never believed that Norway was so beautiful, and that the Norwegians were so well off says Mrs. Gunhild Erickson who together with her husband, Tom (Tellef) are visiting Tom's sister at Evje for a month's vacation. Together with them are also Gunhild's sister, Margret, and her husband, Alfred Erikson. His family came from Trondelag. The parents of the two sisters, Jacob and Helga Hovstad, came from Grendi in Bygland while Tom is born at the farm Kjebekk in Evje. The sisters are born in Bygland Township in Minnesota.

Tom Erikson, alias Tellef E. Kjebekk, went over to (USA) in 1910 when he was 21 years old. Earlier he had been working at the Raffineringsverk at Evje, This is a place where they worked with the minerals coming from a big mine in the area, Flatebygd, the same mine where his brother was killed in 1942. He was told that he could get another job in America, he went over there. He started as a dock-builder in New York, When another man from Evje, Olav Lund, asked him to come to Minnesota he went there and worked with timber during the winter and later on he managed to get work in a railway company.

In 1916 he homesteaded, that means he bought a piece of-land from the state and after some years he became the owner of the land. In 1917 he had to join the army and was sent to France. When he came back to his farm in Effie, he cultivated 62 acres of land and had some wood in addition. He had not thought of staying so many years in the States, but then he met Gunhild. They got married, and then it was all settled. Last time he visited his home country was in 1946.

Why is your name Tom Erikson in USA and Tellef Kjebekk in Norway?

Yes, you see that is because of something I experienced while working in Cass Lake. I corresponded with some of my friends in Norway. One day I went to the post office in town and asked if there were letters to me. The woman at the post office did not understand my name when I said it, and she asked me to spell it. Unfortunately I did not know the English alphabet, and I used the Norwegian. She only shook her head and laughed, and I had to go without any letter. Then I decided I had to change my name. My new name was Tom Erikson.

Tom Erikson retired in 1958, and then he had worked in the Vegvesenet (something with the roads for 20 years. The Eriksons then sold the property to their son and moved to the center of Effie.

Both Tom and Gunhild speak very good Norwegian, and Gunhild with the dialect from Setesdal. Her sister and her husband also speak good Norwegian, but their parents came from two very different parts of Norway with very different dialects, Setesdalen and Trondelag. That means that they have not been able to understand each other in Norwegian. [Dave: This means that Gunhild, Margaret and Tom spoke

the same dialect. Alfred spoke a different dialect since his folks were from Trongelag.] So they have spoken mostly English in their home and haven't had so much training in Norwegian.

At the time being they look forward to some wonderful weeks at Evje and in the Setesdal valley before they go back to the USA by charter - plane from Fornebu on the 12th of July.

Note From Ingvard...

I think this was in 1973. I have tried to translate it, and I hope you understand most of it. Ingvard wrote this article in a local newspaper. He also took the picture. I had forgotten all about it until I was looking through some old papers and found it. Hope this is of interest for you to have.

Erik said you had asked about the name of someone Harvey and Allen visited at the nursing home when they were here. I think her name was Kari Syrtveit, but I don't know anything about her. If you are interested I can try to find out more.

På vitjing i heimbygda

Emigrert evdøl

skifta navn i USA

Av Ingvald Østerhus.

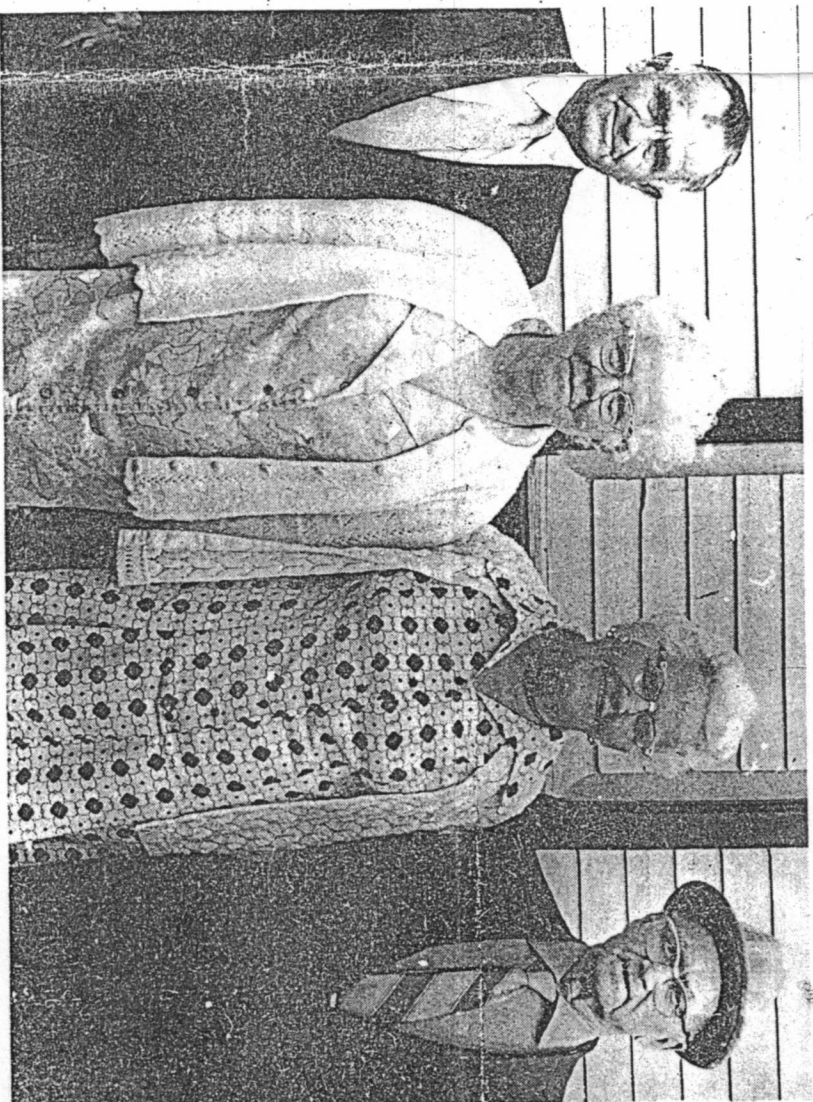
— Eg hadde aldri trudd Noreg var så vakkert, og at nordmennene hadde det så godt, seier fru Gunhild Erikson, som saman med mannen sin, Tom (Tellef) er på ein månads ferie hos Tom's syster på Eyje. Saman med dei kom også Gunhilds syster, Margret, og hennar mann, Alfred Erikson. Sistnemnde har sine slektsrøter i Trøndelag. Foreldra til dei to systrene, Jakob og Helga Hovstad, kom frå Grendi i Bygland medan Tom er fødd på garden Kjebekk i Eyje. Systemene er fødd i Bygland Township i Minnesota.

Tom Erikson alias Tellef E. Kjebekk drog over til «Junnaiten» i 1910 då han var 21 år gammal. Han hadde tidlegare arbeidd på Rafineringsverket på Eyje, men då han blei fortald at han kunne få seg ein ny jobb i Amerika, for han dit. Han tok til som dock-byggar i New York, men då evdølen, Olav Lund, bad han kome til Minnesota, drog han dit og jobba som tømmerhoggar om vinteren og

seinare fekk han seg arbeid i eit jarnbaneselskap. I 1916 tok han seg homestead, d.v.s. at han kjøpte eit stykke land av staten og etter nokre år blei han eigar av det. Men i 1917 måtte han inn i armeen og blei send til Frankrike. Då han kom tilbake til garden sin i Eflife, dyrka han opp 62 acres og hadde ein del skog i tillegg. Han hadde ikkje tenkt å ha vore så mange åra i Statane, men så møtte han Gunhild. Dei gifte seg, og dermed var det gjort. Sist han var heime på Eyje, var i 1946.

— Korleis kan det ha seg at du heiter Tom Erikson i USA og Tellef Kjebekk i Noreg?

— Jan, det heng saman med noko eg opplevde medan eg jobba i Casslake. Eg brevveksla med ein del kameratar i Noreg, og ein dag gjekk eg på post- og ein dag kome nokre brev til meg. Dama i postluka forstod ikkje namnet mitt da eg sa det, og ho bad meg stava det. Diverre kunne eg ikkje det engelske alfabetet, og eg brukte det norske. Ho rista berre på hovudet og lo, og eg måtte gå ut att utan brev. Då fann eg ut at

Frå venstre John Alfred Erikson og Tom Erikson (Tellef Kjebekk) med sine koner, Margret og Gunhild.

namnet måtte skiftast, og det blei Tom Erikson.

Tom Erikson gjekk av på pensjon i 1958, og då hadde han dei siste 20 åra vore oppsvarsmann i Vegvesenet. Ekteparet Erikson selde eigedomen til sonen og flytte inn i

sentrurn av byen Eflife.

Både Tom og Gunhild talar godt norsk, og sistnemnde med Setesdalsdialekt. Systema hennar og mannen talar også godt norsk, men foreldra deira kom frå to så forskjellige dialektområde som Setesdalen

og Trøndelag at dei har ikkje fått så mykje trening i det norske målet.

Nå ser dei fram til nokre herlege veker på Eyje og i Setesdalen før dei vender tilbake i Charterfly frå Fornebu 12. juli.

Visiting his hometown

Emigrated evdøl (man from Evje) changed his name in USA

Written by Ingvard Østerhus

I had never believed that Norway was so beautiful, and that the norwegians were so well off, says Mrs. Gunhild Erickson who together with her husband, Tom (Tellef) are visiting Tom's sister at Evje for a month's vacation. Together with them are also Gunhild's sister, Margret, and her husband, Alfred Erikson. His family came from Trøndelag. The parents of the two sisters, Jakob and Helga Hovstad, came from Grendi in Bygland while Tom is born at the farm Kjebekk in Evje. The sisters are born in Bygland Township in Minnesota.

Tom Erikson alias Tellef E. Kjebekk went over to «Junaiten» (USA) in 1910 when he was 21 years old. Earlier he had been working at the Raffineringsverk at Evje, (this is a place where they worked with the minerales coming from a big mine in the area, Flatebygd. The same mine where his brother was killed in 1942) but when he was told that he could get another job in America, he went over there. He started as a dock-builder in New York, but when another man from Evje (evdøl), Olav Lund, asked him to come to Minnesota, he went there and worked with timber during the winter and later on he managed to get work in a railway company. In 1916 he homesteaded, that means he bought a piece of land from the state and after some years he became the owner of the land. But in 1917 he had to join the army and was sent to France. When he came back to his farm in Effie, he cultivated 62 acres of land and had some wood in addition. He had not thought of staying so many years in the States, but then he met Gunhild. They got married, and then it was all settled. Last time he visited his home country was in 1946.

- Why is your name Tom Erikson in USA and Tellef Kjebekk in Norway?

- Yes, you see that is because of something I experienced while I was working in Casslake. I corresponded with some of my friends in Norway, and one day I went to the post-office in town and asked if there were letters to me. The woman at the postoffice did not understand my name when I said it, and she asked me to spell it. Unfortunately I did not know the English alphabet, and I used the Norwegian. She only shook her head and laughed, and I had to go without any letter. Then I decided I had to change my name, and my new name was Tom Erikson.

Tom Erikson retired in 1958, and then he had worked in the Vegvesenet (something with the roads, I don't know the name in English) for 20 years. The Eriksons then sold the property to their son and moved to the centre of Effie.

Both Tom and Gunhild speak very good Norwegian, and Gunhild with the dialect from Setesdal. Her sister and her husband also speak good Norwegian, but their parents came from two very different parts of Norway with very different dialects - Setesdalen and Trøndelag. That means that they have not been able to understand each other in Norwegian. So they have spoken mostly English in their home and haven't had so much training in Norwegian.

At the time being they look forward to some wonderful weeks at Evje and in the Setesdal valley before they go back to the USA by charter - plane from Fornebu on the 12.th. of July.

I think this was in 1973. I have tried to translate it, and I hope you understand most of it. Ingvard wrote this article in a local newspaper. He also took the picture. I had forgotten all about it until I was looking through some old papers and found it. Hope this is of interest for you to have.

Erik said you had asked about the name of someone Harvey and Allen visited at the nursing home when they were here. I think her name was **Kari Syrtveit**, but I don't know anything about her. If you are interested I can try to find out more.

Stasjonen for fellesbeitet på Birkeland i Bygland

Dette er garden etter Stein Birkeland i Bygland, og her er nå hovedstasjonen for fellesbeitet i Setesdal. Som ein ser av bildet er det dalehus i nyare tid, med to like store stover og loft. Stabburet er av langt eldre data, og det står vegg i vegg med stovehuset og vender mot heia. I stabburet er digre stokkar, opptil 60—65 cm i breidd.

I den delen av uthuset som snur mot stabburet er det nå innreia moderne båsar for maskinmjølk. Og sjølvsagt er det montert inn tankanlegg. Det er nå meinin-

ga at det på Birkeland skal bli permanent fellesfjøs for dei næraste åra framover.

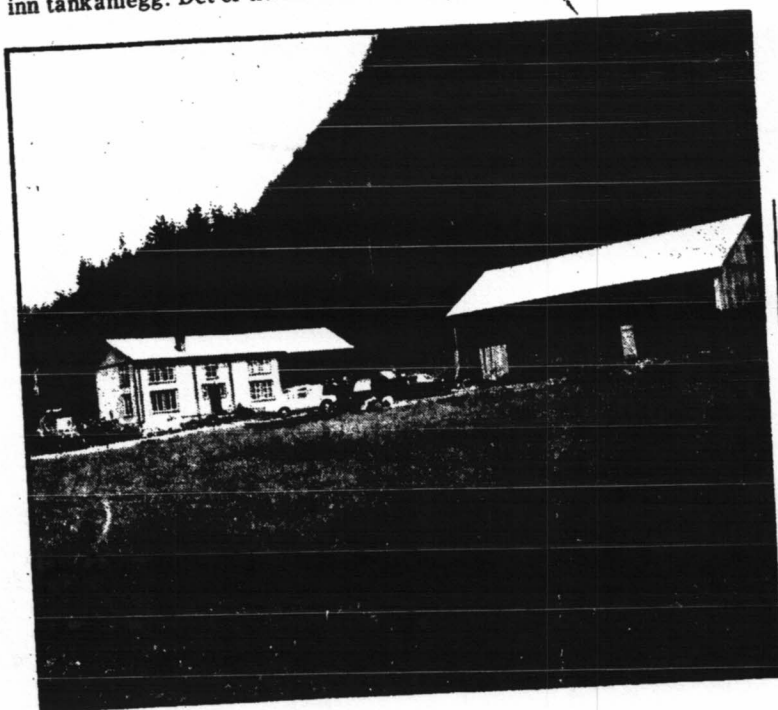
«Kven skulle ha tenkt at garden etter hestehandlar Stein Birkeland skulle bli stasjon for fellesfjøs i Setesdal?» var det fleire som sa på opningsdagen. Dei stod og såg utover det slette jordet, vel eigna for maskindrif, som nå var tilsådd og hadde beitegras av beste slag. Nei, det ville ha vore utenkt for ein god mannsalder sidan. Då slo dei kvar einaste teig av heimejordet, og sidan bar det til heis med flyttelasset. Heieslåt-

ten tok fleire veker. Det hende at ein skilde slo på heia til frosten kom.

Og heieferda med buskapan var eit kapittel for seg. Då måtte det ofte farast smått og varleg fram. Etter ein vinter med lite for var ikkje dyra så spræke til å ta fatt på dei bratte stigningane korkje på aust- eller vestheia.

I dag er det andre tider og tilhøve. Ikkje underleg om mange av dei eldre undrast korleis framtida for dalen vil arte seg.

Med tid kjem råd, seiest det. Nye tider vil nok skipla på mangt av det gamle i dalen. Men Setesdal er og blir eit rikt dalføre med all den skogen det har og dei endelause heieviddene. Og mange av dei flate moane kunne lett ryddast og dyrkast med moderne maskinar — om det berrè er folk som vil ta fatt.

Brasil vant 1-0 over Portugal

En perfekt heading ved ytre venstre Jairzinho bare et halvt minutt før slutt skaffet Brasil seier med 1—0 over Portugal i finalen i det såkalte mini-VM i fotball i Rio de Janeiro søndag kveld.

ARNE RODVELT OLSEN, FLEKKEFJORD,

har avlagt Musikkonservatoriets musikkpedagogeksamen, organist- og kantoreksamen og har fullført komponiststudiet.

Måndag 10. juli 1972.

3000 på vellukka Setesdals-stemme

Brureparet, Sigríð og Nils Nersten, drikk av øl-bollen.

Tekst og foto: Ingvard Østerhus

Bygland mállag skipa til Setesdalsstemna i går under oppslutning frá fleire tusen menneske. Engvollane til Olav Løyland var fullsette av bilar mellom hesjeradane.

På vegne av stemmenemnda ønskte Anne Grethe Haugå komen med eit Setesdalsstev, og deretter overlet ho ordet til stemneleiaren, programsekretær Sigmund Skomedal. Bygland mállag hadde sikra seg ei mengd med medverkarar i programmet. Som ei fin ramme om heile stemna stilt ein del av programaktørane opp på scena i sine nasjonaldrakter.

Skulesjef Hallvard Eldhuset las ein velskriven prolog. Programmet baud på litt av kvart. Ein kan nemne mellom anna deklamasjon av dikt ved Inger Marie Langemyr, stevleik ved Anne Grethe Haugå og Aslak Austad, Austegdelaget deltok med fleire song- og musikkdansar med tone-

følje av felespelaren Otto Furuholt, Birgit N. Austad og Aslak Austad danse Setesdals-gangar med Dreng Ose som tonefølgjar. Programsekretær Arne Grimstad gledde festlyden med eit svært godt kåseri der han bad mótelyden ta vare på dei nasjonale verdi-ane og ikkje misse sin eigen identitet.

Programmet var allsidig samansett der brureferda frå

Setesdal vel var h punkt. Brurepar i høvet var Sigríð og Nils sten, med felespelar stemna i brodden. Des var det munnharpespe felespel ved Torleiv Bjørgum, Hallvard Bjø Olav Breivigen, Gt Stubseid, Otto Furho Dreng Ose. Målprisen g år til skulestyrar har

Over til siste si

3000 på - Forts. fra side 1

Gunnar Lande, Søgne, Aust- Agder mállag skipa i vår til ei stiltlevling, og vinner av denne blei Eivind Hauglid, Kyrje. Del ymse programpostane av Sigmund Skomedal. På føremiddagen var det messe i Aldal kyrkje der misjons- prest Asaulv Lande preika, og kyrkja var fullsett og vel så det. Otto Furuholt deltok med felespel. Stemneavviklinga gjekk svært greitt, takka vere eit svært godt høgtalaranlegg og fint stemmevær. Ei stund hang regndroppane i lufta, men heldigvis blei det ikkje noko regn ut av det. Bygland

Setesdalsstemna 1972

Opning av stemna
sundag 9. juli
kl. 13.00

(høgmesse i Ardal
kyrkje kl. 11)

Setesdalsprolog av Hallvard
Eldhuset.
Tale av programsekretær Arne
Grimstad.
Stevleik, munnharpe,
diklomasjon, hardingfele, 7
spelemenn, gangardans.
Leikarringen frå Austegdelaget.

Allsang, felespel, leikarringar,
Utdeling av nynorsk stilpris og
målpris. Brudeferd frå
Setesdal. Arne Grimstad,
helsing frå USA. Avslutning.

Gratis parkering.

3000 på —

Forts. fra side ①

Gunnar Lande, Søgne. Aust-Agder mållag skipa i vår til ei stiltevling, og vinner av denne blei Eivind Hauglid, Evje.

Dei ymse programpostane blei bundne godt saman av Sigmund Skomedal. På føremiddagen var det messe i Alrdal kyrkje der misjonsprest Aasulv Lande preika, og kyrkja var fullsett og vel så det. Otto Furholt deltok med felespel. Stemneavviklinga gjekk svært greitt, takka vere eit svært godt høgtalaranlegg og fint stemnever. Ei stund hang regndropane i lufta, men heldigvis blei det ikkje noko regn ut av det. Bygland mållag kan etter dette setje ei ny fjør i hatten over ei vellukka tilskipping av målstemna.